

GRONINGER

Vrijdag

COURANT

den 26 October.

De KOMMISSIE, tot ondersteuning der Huisgezinnen van vrijwillig uitgetrokken Groninger Schutters, brengt bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat dezelve, om daartoe leidende, gewichtige redenen, besloten heeft, om de ontvangst van de maandelijksche bijdragen ten gemelden einde, op den tot hiertoe gebruikelijken voet, niet verder uit te strekken, dan tot over de nu loopende maand October, en dat er deliberatiën aanhangig zijn, nopens de wijze, op welke voortaan in de onderwerpelijke behoefte zal worden voorzien.

Dat alzoo, op den eerstvolgenden zitting der Commissie, welke, als naar gewoonte, bepaald is op den laatsten Maandag van deze maand, zijnde den 29sten dezer, in een der Vertrekken van het Stadhuis, van des morgens van 9 tot des namiddags te 1 uur, en des namiddags van 2 uur tot des avonds te 8 uur, niet ontvan- gen zullen worden de bijdragen over November aanstaande, maar alleen de restant geleverde fournissementen over October en vroegere maanden.

De Commissie voorn. verzoekt vriendelijk en dringend de daarbij betrokkene In- houders, om hunne achterstallige bijdragen op gemelden zitting wel te willen aan- brengen, en in aanmerking te nemen, dat zij zich tot de bedoelde betaling, in der tijd, vrijwillig en schriftelijk hebben verplicht; vertrouwende de Commissie, dat dezelve, als nu, en in de gegeven omstandigheden, wel zullen willen voldoen aan haar verzoek, om dat hiervoren gedachte achterstallige aan te zuiveren, en zoo- vande de Commissie meergemeld in staat te stellen, om de moeilijke taak, waarmede dezelve zich belast heeft, ongehinderd voort te kunnen zetten; zullende, vóór den opgemelden zitting, te allen overvloed, door den Penningmeester der Commissie, aan de meergedachte Deelnemers van het fonds, met uitzondering van die, welke alleen over October hunne toelage niet betaald hebben, bij tijds, herinnerings-brief- jes gezonden worden, voor zoo ver zulks al niet reeds vroeger hebbe plaats gehad.

GRONINGEN
den 22sten October 1832.

De Commissie voornoemd:
H. O. FEITH, Voorzitter.
G. W. H. VAN IMHOFF, Secretaris.

De ADMINISTRATEUR van 'S RIJKS SCHATKIST, in de Provincie Gro- ningen, adverteert de daarbij belanghebbenden, dat, van Maandag, den 5 No- vember aanstaande, uitgezondert des Zaturdags, des morgens van 9 tot 12 uren, ten Kantore van den Heer Agent van 's Rijks Kassier te Groningen, zul- len worden betaald de Coupons van de Provinciale Geldlenningen, verschenen den 1 November 1832, alsmede de volgende uitgelote Obligatiën, te weten:

Nr. 38, 42 en 71 der Geldlenning van f 36,000;
— 4, der Geldlenningen van f 5000 en f 1200;
— 5, 7, 11, 29, 33, 36, 39, 40, 60, 61, 71, 94, 100, 105, 107, 117, 125, 128, 140, 142, 147, 151, 159 en 163 der Geldlenning van f 170,000;
— 18, 21, 26, 32, 34, 36, 57, 79, 84, 90, 95, 105, 106, 113, 125, 126, 161, 163, 169 en 173 der Geldlenning van f 200,000;

dat de Coupons en Obligatiën bij de aanbidding door de Houders behoorlijk voor voldaan moeten zijn geteekend; terwijl bij gebreke daarvan de betaling niet kan plaats hebben.

GRONINGEN
den 24 October 1832.

De Administrateur voornoemd.
Bij afwezigheid van denzelven:
J. WOLTERS, Boekh.

De ADMINISTRATEUR van 'S RIJKS SCHATKIST, in de Provincie Gro- ningen, verzoekt de Houders van de in 1831 uitgelote Obligatiën, No. 18 en 166 der Provinciale Geldlenning van f 170,000, en No. 129 en 131 der Provinciale Geldlenning van f 200,000, om dezer als nu ten spoedigste, be- hoorlijk voor voldaan geteekend, ter Aflossing aan te bieden.

GRONINGEN
den 24 October 1832.

De Administrateur voornoemd.
Bij afwezigheid van denzelven:
J. WOLTERS, Boekh.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

FRANKFORT den 19 October.

Brieven uit Konstantinopel, van den 25 September, melden, dat de Egyptenaren, wel is waar, aanmerkelijke voordeelen op de troepen van den Sultan hebben behaald, doch dat het door de laatstgenoemden geleden nadeel niet zoo aanmerkelijk is, als men in den beginne meende. Ibrahim-pacha is de Tanische bergketen nog niet overgetrokken. Eene poging, om zich van de vesting Kunkale meester te ma- ken, is door Mohamed-pacha van Aleppo verijdeld, en de cholera rigt groote ver- wondingen aan in het leger der Egyptenaren. Bij Konia verenigden zich Turksche krijgsvolken, wel is waar ongeregeide, doch dezelve zouden eerlang worden ver- sterkt door meer geregelde troepen, welke, onder bevel van den grootvizier Reschid, uit Romellië aanrukten. Het gerucht, alsof de Turksche vloot in de wateren van Cyprus geslagen zoude zijn geworden, was niet bevestigd. — Hoewel onder de in- wyzers van Konstantinopel bijken werden bespeurd van ontevredenheid en muit- zucht, verzelde de Sultan geenszins, om die hoofdstad genoegzaam geheel van troe- pen te onthouden.

Van den 20sten. Uit Ancona wordt, van den 10den, gemeld, dat het aldaar zeer rustig was; — dat de generaal Cubières spoedig uit Rome werd terug gewacht; — dat het zich liet aanzien, dat de Fransche bezetting wel gedurende den winter in An- cona zoude blijven, en dat de Fransche overheden, ter zake van de gedurige oneenig- heden tusschen de Fransche en de Pauselijke soldaten, hadden verlangd, dat de laatstgenoemden Ancona weder zouden ontruimen. — Men had er berichten van onlus- ten in het Napolitaansche, die echter denklijk zeer overdreven waren. [Van elders wordt geschreven, dat een monnik uit het klooster della Sanità, bij Noia, driekleu- rig, kokarden zoude hebben verdeeld, en een vrijheids-boom geplant, doch zeer spoedig in verzekerde bewaking was gesteld, terwijl sommigen die gebeurtenis aan- merken als een vooroverlegd ontwerp, om den minister van politie del Caretto te bederven.]

HAMBURG den 19 October.

In bijzondere berichten uit Berlijn, van den 15 October, [den 17den is de benoeming van het Fransche ministerie bekend geworden,] meldt men het navolgende: »Graaf Dönhof is den Koning naar Töplitz nagereis, en van daar terug gekomen. Men houdt het daarvoor, dat noch Pruisen, noch Oostenrijk maatregelen van bedwang tegen Nederland willen goedkeuren. — Gedurende drie dagen zijn alhier oorlogszuchtige Geruchten in omloop geweest. Men sprak van het mobiliseren van twee armee-korpsen, van het uitrusten van een aanzienlijk materieel en van het vertrek van Prins Wilhelm naar de Rijn-provinciën. Ziet hier het ware van de zaak. Niet twee korpsen, maar twee division, de 4de en 7de, zijn op hoog bevel dezer dagen, in stede van in 't voorjaar, geheel vóortalijs gemaakt. In de laboratoria wordt druk gearbeid, doch dit is, na de jongste groote manoeuvres, geen dadelijk bewijs van toerusting ten oorlog. Prins Wilhelm daarentegen wordt elk oogenblik op zijne reize naar Keulen, afwaar zijn generale staf reeds was opgelost, alhier gewacht. — Den 17den komt de Koning van Töplitz terug.»

GROOT-BRITANNJE.

LONDEN den 19 October.

De Times geeft heden te verstaan, dat, bijaldien men de overgave van het kasteel van Antwerpen zoude willen dwingen, de aanwending van middelen van bedwang ter zee alleen kwalijk zoude kunnen volstaan tot het bereiken van het bedoelde bogmerk, en dat men noodwendig de medewerking zoude behoeven van een leger te velde; en het blad van lord Palmerston haast zich, om aan te merken, dat men, indien de Fransche troepen in België mochten trekken, geene redenen zoude hebben, om de behouding van het Fransche ministerie in dat opzicht in 't minst te mistrouwen.

Men schijnt inderdaad te hebben gemeend, dat Nederland voor een blót dreige- ment van de zijde van het Britsche ministerie zoude hebben gewacht; — de aan- spraak van Z. M. den Koning der Nederlanden heeft deze dwaling doen vervallen. De kalme en waardigheid, met welke deze Vorst zijn vertrouwen betuigt op den moed en de volharding zijner landgenooten, in de handhaving van het goed regt van den ge- boortegrond, heeft bij niemant hier te lande een' zeer diepen indruk gemaakt. Lie- den, als de schrijvers van den Times en dergelijken, hebben zich, wel is waar, nieuwe beledigingen veroorloofd jegens een geslacht, waaraan de vrijheid van Europa,

en die van Groot-Britanje in 't bijzonder zoo veel verplicht is; (het is bekend, dat de beruchte Sylvanus van de Weijer, zoo al geen medeschrijver van den Times, echter een hoezemvriend van den hoofd-redacteur van dit blad is;) dan het ontbreekt ook het vrije Nederland niet aan voorspraak en men mag zeggen, dat dezelve zich al luider en luider doet hooren. De bladen der partij, die krachtig arbeidt aan het behoud van orde, eigendom en zekerheid; die de woelingen der revolutionairen in Frankrijk — der priester-partij in België, en der volks-opruijers in Ierland naauwkeurig gade- slaat, vermanen eenstemmig den Koning der Nederlanden, geene schrede terug te gaan.

»Wij (dus luidt een dier bladen) verklaren onze oude en dappere geallieerden, dat het hunnen pligt is vol te houden; dat zij dit veilig kunnen doen, immers wat En- geland betreft. Lord Grey heeft den moed niet, om, al ware het tot behoud van zijn dierbaar ambt, in ernst maatregelen van bedwang bij der hand te nemen. — Hij mo- ge, — schepen naar de Schelde zenden, om de Engelsche vlag te onteeren; voor- eerst door de onregtvaardigheid der zaak, en ten andere door het vermoedelijk misluk- ken der onderneming; — hij moge eenige graszoden van de Nederlandsche batterij- en afschieten; maar een ieder, met den staat des lands bekend, weet, dat elke schelling schade ons op een pond kan komen te staan, en dat de moord (want moord zoude het zijn) van elken Nederlander ons tien wakkere zelfieden zoude kosten; — en wat zoude dit alles baten, voorondersteld, dat het zonder het verlies der vloot konde afloopen? Het zoude ons met de verachting van elk weldenkend man van Euro- pa overladen, doch geen' indruk maken op den Nederlander. Zoude het Britsche volk kunnen aanzien, dat een Britsch ministerie Engelsche soldaten deed optrekken, om een geliefdtkoosd ontwerp der Fransche staatkunde te helpen volvoeren, en om de dokken en arsenalen van Antwerpen, die gebouwd zijn geworden, ten einde Enge- land te verdelen, weder in handen der Franschen te spelen?

»Wij kunnen de schrijvers van den Times verzekeren, dat de Koning der Neder- landen met veel meer gerustheid, zoo persoonlijk als staatkundig, onze vorderingen kan weigeren, dan lord Grey maatregelen bij der hand nemen, om hem dezelve op te dringen.»

— Men spreekt van eene bijeenkomst van kooplieden van Londen, ten einde een adres op te maken tegen het nemen van maatregelen van bedwang tegen Nederland.

— Eene lange en redekavelende nota, met bekwaamheid gesteld, zoo als alles, wat uit het 's Gravenhaagsche departement van buitenlandsche zaken voortkomt; is door den baron van Zuylen van Nyevelt aan de Conferentie gezonden als een antwoord op het 70ste protokol. Eene andere nota, ter verwerping der laatste voorstellen, is aan lord Palmerston gezonden.

Het Nederlandsche kabinet verklaart daarin, dat het begeerig is de kwestie, indien mogelijk, tot eene minnelijke schikking te brengen; hetwelk, hoe men ook het te- gendeel wil beweren, het staande houdt, steeds onveranderlijk de bedoeling van dat Gouvernement geweest te zijn.

(Partij. corresp.) In den eergisteren gehouden kabinetsraad is het besluit ter blokkering der Nederlandsche havens door Z. M. niet ondertekend geworden, het welk doet vermoeden, dat er vooreerst aan de voltrekking van dien maatregel niet te denken valt. In allen gevalle zoude die expeditie eerst tegen den 5 November in wer- king gaan. Het is hier thans ook bekend, dat van Pruissens zijde wel is toegestemd tot den mis beduidenden zee-dwang-maatregel, maar geenszins tot de toelating eener Fransche armee in België.

Van den 21sten. (Partij. corresp.) De vraag van vrede of oorlog schijnt nog altijd twijfelachtig; zij hangt aan eenen zijden draad, welken de adem der eierzucht spoedig zal verbreken. Verbazing wekte bij Nederlanders vrienden de heden van Frank- rijk, dat de Koning van Pruisen verzet tegen het niet op te rechte be- weten te brengen, om des Konings van Pruisen voorstel, dat Fransche troepen Venlo of eene middelen te overwinnen door het voorstel, dat Fransche troepen Venlo of eene ander gedeelte der bezittingen van den Koning der Nederlanden zouden bezetten, om aan Nederland te worden terug gegeven, nadat het Antwerpsche kasteel door de Franschen zal ingenomen zijn; en tot welk voorstel de Koning van Pruisen zoude toegestemd zijn.

FRANKRIJK.

PARIS den 20 October.

Voor het hof van assises van Blois is dezer dagen de beroemde advocaat Berryer verschenen, die te Nantes gevat, met zoo veel bitterheid door de tegenwoordige regering gedurende zijne gevangenis behandeld is, als schuldij van doot verstandhouding met de hertogin van Berry tegen de veiligheid van den staat te hebben zamengezworen, te rege moest staan. Het groot aantal van toeschouwers, waaronder de voornaam- ste personen van het gehele departement der Loire en vele aanzienlijke vrouwen, toonde belangstelling in dit regtseding. Bij de komst van den advocaat stond de gehele vergadering met al de leden van de balie voor hem op en groette hem. Het openbaar ministerie van Blois werd tegen de gewoonte bijgestaan door den advocaat-generaal van het Hof van Orleans, die het woord zou voeren, het- welk een bewijs opleverde van de strengheid van het gezag, om de beschuldig- ging te ondersteunen; de verhooren waren allerbelangrijkst. Op de vraag aan den beschuldigde: of hij ondermijnt geweest is van de komst der hertogin, heeft hij beves- tigd geantwoord, alles geweten te hebben, uitgezonderd haar eerste verbij- t, doch, naar Nantes vertrokken, dat verbijft te hebben vernomen, en door drie verschillende gidsen van den een tot den ander verwzen, op zes- tien uren afstands van daar het eerst in de tegenwoordigheid der hertogin te zijn gebragt geweest; doch dat hij het gesprek met die Vorstin niet openbaren konde zonder zich aan lafhartigheid schuldig te maken jegens zulk eene groote en moedige vrouw, die zoo zeer door de Franschen eët en zielegroothed geëerbiedigd werd, dat, ter- wijl zij sedert zes maanden in Frankrijk omzwor, drie- en viermaal in de week van verbijft verwisselde, hetwelk bij iedere wijkplaats aan acht of tien vertrouwden bekend was, haat nog niemand had verraden. Ondertraagd zijnde, of hij de her- togin van hare voornemens had willen terug houden; zoo als in de vroegere stuk- ken van het openbaar ministerie voorkwam, heeft de heer Berryer geantwoord, dat dit nooit door hem was gezegd, en heeft toen geopenbaard, dat, nadat hij den 10 Junij te Nantes gevat was; de procureur des Konings den 11den bij hem kwam, om hem over te halen zulks te belijden, daar het publiek mi- nisterie dit reeds den 4 Junij had gerapporteerd, zoodat men het moest doen voorkómen, alsof hij reeds den 4 Junij was verhoord geweest, welke onwaar- heid hij Berryer had geweigerd te bezegelen, zoodat al wat de ministeriële pa- pieren verbreid hadden van die bekentenissen kunstgrepen waren, om zijne vrienden in het denkbeeld te brengen, dat hij hunne zaak had verraden. Nog bleek het, dat de aanstellingen van officieren door de hertogin, ten processe vertoond, vatsche stukken waren. Deze bedriegerijen maakten een' diepen indruk. De voor- naamste getuige tegen den beschuldigde, de kolonel Tournier, was met zich zelve in tegenspraak en kwam zelfs den tweeden dag niet weder. De heer Berryer heeft zich niet ernst en waardigheid gedragen. De advocaat-generaal heeft de beschuldiging moeten laten steken. De beschuldigde heeft noodeloos geacht zich te verdedigen, en is ten slotte eenstemmig door de jury vrijgesproken.

— De president van den raad der ministers had Donderdag te zijnen huize eene zeer iaktijke vereeniging van notabelen; men merkte onder anderen op de heeren d'Ar- gout, Guizot en vele pairs van de nieuwe creatie. Vele conversatiekringen werden daar gevormd, die schier alle de Belgische aangelegenheden en de trouwre des Konings der Nederlanden bij de opening der Staten-Generaal ten onderwerp hadden. Die aanspraak laat voorzekeer geene hoop meer over, dat Z. Nederl. Maj. immer wil toestemmen, om verdere inschikkelijkheden te verleenen, welke, zegt hij, de uiterste grenspalen hebben bereikt, die hem door het bestaan, de eeren de staat- kundige onafhankelijkheid van zijn land zijn aangewezen. De maarschalk Soult zeide openlijk tegen allen, die er bij tegenwoordig waren, dat men tot de interventie der landarmee had besloten, en dat niets dezelve thans kon tegenhouden; hij bezigde nogmaals de woorden, van welke hij zich weinig tijds geleden bediend had, zeg- gende, dat hij voornemens was, bij de opening der zitting de sleutels van de citadel Antwerpen op het bureau der kamer van afgevaardigden neder te leggen. Inder- daad neemt bij de noorder-armee alles een krijgsvolke voorkomen aan, en gelooft men daar sterk aan de eerstdaagsche interventie der Fransche troepen. Intusschen zijn noch de mededeelingen uit Londen, noch die van de Noordsche Hoven derwijze

beslissend, als de woorden van den maarschalk zouden doen onderstellen. Reeds beginnen dezelve lieden, die ons weinig tijds geleden uit Londen schreven, dat men vastelijk tot de blokkade der Nederlandsche kusten had besloten, thans te gelooven, dat er alle reden is, om zulk eene expeditie onuitvoerbaar te achten. Doordien het seizoen te ver gevorderd is en de vloeten niet eer dan in November gereed zullen zijn, en nu de Nederlandsche kusten te sterven, een jaargetijde, waarin de stormen en hooggezeen het afbreken der schepen onmogelijk zouden maken. Lord Palmerston, voegt men er bij, is zelf niet weinig blijde zulk een voorwendsel te hebben, ten einde aan het Fransche Kabinet de onmogelijkheid van het houden der belofte, tot het gezamenlijk met Frankrijk nemen van dwangmiddelen, aan te toonen; want in den geheimen raad, waar de Koningin eenen magtigen invloed uitoefent, heeft hij dienaangaande veel tegenstand ontmoet, vreezende hij, indien de belofte werd uitgevoerd, de partij der Tories daarvan gebruik te zien maken, ten einde hem te noodzaken zijne demissie te nemen. Ten gevolge van dit berigt, en van het door de overige vreemde Kabinetten, opzettelijk het binnenrukken van eene Fransche armee in België, steeds betoonde verzet, zou men derhalve moeten gelooven, dat de heer Soult besloten had, ten eenenmale al de vreemde Hoven te trotseren. Waar is het van den eenen kant, dat hij zich in het staatsbewind niet anders kan bevestigen, dan onder beding van de Belgische zaken door de eene of andere daad van veerkracht ten einde te brengen. Doch hoe groot ook zijne inpopulariteit geweest zij, zou het echter niet moeten verwonderen, dat de tegen Nederland te openen veldtocht aan de nieuwe ministers eene meerderheid in de kamers verschaftte, door de geheele oude parlementaire meerderheid van den heer Perrier rondom hem zich te doen vereenigen.

Intusschen meldt men ons uit Londen, dat de heer de Talleyrand de zaken der Conferentie verwarder, dan ooit heeft gevonden. De drie gevolmagtigden der Noord-sche Mogendheden van den eenen, en die van Frankrijk en Engeland van den anderen kant, kunnen elkander volstrekt niet meer verstaan. Lord Palmerston, door Prijs Talleyrand sterk gedrongen, heeft bevel gegeven, om de uitrusting der schepen te bespoedigen, welke tot de blokkade der Nederlandsche havens bestemd zijn, hopende de Engelsche minister nog altijd, dat men niet tot dat uiterste middel zal behoeven te komen; kortom, zoo wel te Londen als te Parijs is de diplomatie niets dan verwarring.

Onder de zonderlinge gebeurtenissen, die dezen tijd kenmerken, behoort voorzeker deze, dat de minister van buitenlandsche zaken zich verplicht heeft gevonden, om de gelukwenschingen des Konings van Hannover, wegens het huwelijk van de oudste dochter des Konings, terug te zenden, en dat wel, omdat genoemde Vorst niet heeft goedgevonden, in den daartoe bestemden brief, Vorst Leopold met name te noemen, veel minder hem den titel van Koning der Belgen te geven. De Koning van Engeland en die van Hannover schijnen dus voortdurend, immers zedelijk, twee geheel verschillende personen te zijn.

Men zegt, dat de aanhangers van het vorig stamhuis zich weder met meer stoutmoedigheid in de hoofdstad vertoonen, en zich geregeld in de voorstad St. Germain vereenigen, om bij de opening der kamers, en bij de spanning, die men daartoe te gemeet ziet, nieuwe onlusten te doen geboren worden. — Welligt staat hiernaede, doch meer waarschijnlijk nog met de algemeene ontevredenheid, die de benoeming van het ministerie, veroorzaakt heeft, in verband, dat de minister van oorlog de bezetting dagelijks vermeerderd. Onderscheidene regementen in de naburige departementen, hebben last gekregen, om hunne beschikbare manschappen ten spoedigste naar hier op te zenden en bij de depots te doen inlijven.

Van den 21sten. De St. Simonisten beginnen zich weder meer te vertoonen. Gisteren avond hebben zij in hun vreemd kostuum de groote opera bezocht, da in eene herberg op de plaats van het Chatelet gegeten en aldaar voor het open venster het volk op het zingen van eenige hunner gewone liederen vergast te hebben.

Men verzekert, dat het antwoord van den Koning van Beieren, op de kennisgeving van het huwelijk van Prinses Louise, hetzelfde lot heeft ondergaan, als dat van den Koning van Hannover, en dat om dezelfde reden, namelijk, wijl de geheele naam van den doorlichtigen echtgenoot der Prinses er niet in vermeld stond. Het schijnt, dat de Duitse Vorsten het besluit van den Bondsdag willen afwachten, alvorens zich te verklaren.

Een uit Berlijn ontvangen berigt geeft aanleiding van te denken, dat een eigenhandige brief van den Koning van Pruisen, gedagteekend van den 8 October, aan Koning Willem, van eenen aard zou zijn, om dezen gerust te stellen omtrent alle voorbereidselen, die men tegen hem zou kunnen maken.

De hertog van Orleans vertrekt zoo spoedig niet als men gezegd had. (Messenger.)

(Part. corresp.) Men beweert heden, dat het Berlijn Kabinet herhaalde malen nota's aan den Koning der Nederlanden gezonden heeft, om denzelfden aan te moedigen in zijn stelsel van uithouding van het land, en om hem alle vrees te benemen, dat de Nederlandsche Maj. niet zeer bevreesd kan wezen voor de bedreigingen van interventie, die hem door twee der groote Mogendheden worden gedaan; want, behalve de heimelijke overeenstemming der drie andere Kabinetten, moet het hem onmogelijk toeschijnen, dat men eenen oorlog tegen hem zal ondernemen in het tegenwoordig jaargetijde. Van den eenen kant is de zee niet houdbaar en de eskaders zouden zich genoodzaakt zien, bijna onverwijd weder af te deinzen; hetgene den Koning der Nederlanden een groot voordeel zou geven; en van den anderen kant, wordt de oorlog te land begonnen, ook zelfs met medewerking der Fransche troepen, zoo mag men wel bedenken, dat het voordeel nog geheel aan de zijde van Nederland zou wezen, al wierd die Mogendheid ook aan hare eigene krachten overgelaten. Want van den eenen kant is Nederland een moerasig land en is het zoo gemakkelijk, om, door het onder water zetten der polders, allen toegang aan de aanvallende troepen te heletten, dat het moeilijk zoude zijn, eene enkele Nederlandsche stad te bemagtigen en eenigzins diep in het land door te dringen. Maar van den anderen kant, daar een groot gedeelte van België meer open ligt voor eenen aanval van vreemde troepen, zoo zou hier uit volgen, dat de Belgen zich ook zelfs na het bemagtigen van de citadel van Antwerpen, genoodzaakt zouden zien, gestadig verdedigender wijze te handelen, en men weet, dat dit de nadeeligste positie is voor een oorlogvoerend leger.

Uit Madrid wordt over St. Sebastiaan geschreven: Z. K. H. de Infant Don Carlos, de Prinses Donna Maria Francisca de Braganca, benevens derzelver drie dochters van 15, 13 en 11 jaren, zullen, zegt men, Spanje onverwijd verlaten, om zich naar Italië te begeven. Men denkt, dat zij in eene der havens van de Middellandsche zee scheep zullen gaan naar Civita Vecchia, om zich van daar naar Rome, de plaats hunner bestemming, te begeven.

Deze reis heeft zeer veel van eene ballingschap, niettegenstaande men beweert, dat de Infant dezelve uit eigene beweging onderneemt.

Men verzekert, dat Rusland op het punt is, om een eskader van 20 zeilen naar Texel te zenden. Zoo deze tijding zich bevestigde, zou het eene wezenlijke oorlogsverklaring aan Frankrijk en Engeland wezen; want die schepen zouden gezonden worden tot onderstand van Koning Willem, en tot tegenwigt tegen het Engelsch-Fransch eskader.

Wij hadden het wel gedacht, dat de expeditie zal niet plaats hebben, uit hoofde van den mist. Van het uitzelen is geene kwestie meer, noch wat de Fransche, noch wat de Engelsche vloot betreft. Deze is tegen den 5 November te Spithead bijeen geroepen, maar moet uit de vier hoofdpunten en, om zoo te spreken, van de vier hoeken der wereld zamenkomen. Slechts tijd en geduld worden er vereischt. Van twintig schepen, waaruit zij zal bestaan, is, zegt een Engelsch nieuwsblad, slechts een gering gedeelte in staat, om in zee te gaan; de overige komen of moeten nog te huis komen van lange reizen, en hebben dus noodig gekaiaat te worden; eenige bodems heinden zich nog in de wateren van Lissabon. Het is nu nog te vroeg voor dwangmiddelen; maar zal niet de 5 November te laat zijn? Men zal derhalve tot de protokollen moeten terug keeren.

Van den 22sten. In den Constitutionnel leest men het volgende artikel: »Het in België binnen rukken onzer troepen, hetwelk eerst op den 20sten, toen op den 21sten was bepaald, zal nu, indien geen tegenbevel gegeven wordt, op den 27sten (Zaterdag) plaats grijpen.»

De Courrier Français geeft hetzelfde te lezen: »De Messenger des Chambres meldt bij wijze van postscriptum, dat de Fransche troepen aanstaanden Maandag op het Belgisch grondgebied zullen trekken. Hij voegt er bij, dat, indien deze maatregel voltrokken wordt, hij verzekeren kan, dat de Pruisische ambassadeur zijne paspoorten zal vragen.»

Wij gelooven de zaken niet zoo verre gevorderd te zijn. De waarheid is, dat sinds ettelijke dagen er kwijpspeel was, om den 22 dezer de gezegde beweging van het noorder-leger te doen plaats grijpen; maar heden morgen zijn van den heer Talleyrand gewichtige depeches ingekomen, en het schijnt, dat men geoordeeld heeft, althans tot den 27sten de voltrekking te moeten uitstellen van ontwerpen, die, zegt men, spoediger moesten worden ten uitvoer gebracht.

BELGIE.

BRUSSEL den 22 October.

(Part. corresp.) Men spreekt er van, om de nieuwe decoratie der Leopolds-orde in massa toe te wijzen aan al de Belgen, die door Koning Willem met het ordsteeken van den Nederlandschen Leeuw waren vereerd geworden. De heer le Hon, Belgisch gezant te Parijs, heeft ook dezelfde ruiling voorgeslagen opzettelijk eenige

Franschen, die, wegens in de kunsten, wetenschappen of letteren bewezen diensten, een decoratie van het Nederlandsche Gouvernement hebben bekomen. Wij zien niet, of deze voorstellen zijn aangenomen; men zegt van neen.

De verwachte verandering in het ministerie is eindelijk daar. De heer Goblet bleef interim met het departement van buitenlandsche zaken belast, maar bij Koninklijk besluit van eergisteren zijn de verzoeken tot ontslag van de heeren Raikem en Theux, als ministers van justitie en van binnenlandsche zaken, aangenomen, en heeren Liebaeu en Rogier in derzelver plaats benoemd. Bij hetzelfde besluit is ook het verzoek tot ontslag van den heer Coghen, als minister van financiën, aangenomen, maar nog geene benoeming in zijne plaats gedaan. Gisteren zeide men, dat dit ministerie aan den heer Brabant was aangeboden, maar dat het twijfelachtig was, of dien post zou aannemen.

De Emancipation oppert de vraag, wat men zich nu van deze verandering in ministerie mag voorstellen, en beantwoordt die vraag aldus: men beweert, dat het ministerie nu zal gaan handelen; maar zal men niet veel eerder het tegendeel gelooven? Zal men dit niet veel eerder gelooven, wijl de heer Goblet met zijn stelsel van onderhandelingen aanblijft, en dat de heeren de Meulenaere, Coghen, Raikem en de Theux het ministerie verlaten, zij, die in overeenstemming met de Kamers zeer tegen de concessien en onderhandelingen geijverd hebben, zij, die het stelsel van handeling begeerden en steunden; of wel zullen de Roomschegezinden, zoo het nu we ministerie zich ook geneigd tot handelen betoont, niet zeggen, dat de ministeriële wijziging alleenlijk plaats heeft gehad, om mannen, waarin de Kamers en vertrouwensstelden, te verwijderen?

De heer de Theux heeft zich laten verbidden, om den titel van minister van zaken aan te nemen, maar wil noch van traktement, noch van toegang tot den raad, minste weten.

De Koning (Prins Leopold) heeft gisteren een van Luik naar Gent doortrekkend regement geinspecteerd; het Journal de Gand, over de Fransche interventie sprekende, zegt, dat ons Belgisch leger tot geen ander doeleinde is daargesteld, dan dat de Koning inspectie zou kunnen houden.

De generaal Evain wordt eerst heden uit Valenciennes terug verwacht.

Van den 23sten. In den Lynx leest men: De Franschen staan voor deur; alle dagen vertelt men ons, dat zij zullen binnen treden; wij zien men regelen nemen, om hunne huisvesting- en voeding-middelen te verzekeren; juiste middelen wordt gramstorig; de onverwikkbare volharding van Koning Willem overlaadt hetzelfde met de schande van zoo binnen- als buitenlands kleimmoedig te hebben betoond; het ministerie van den 11 October moet, zich staande te houden, den druschenden slag slaan, welken het beloofd heeft te zullen geven; het is onmogelijk, dat het Fransche leger niet in België invalde, dit zegt alle man.

Wel nu, in weerwil dezer onvermijdelijke noodzakelijkheid, is iedereen, bij ons als elders, gereed te wedden, dat de Franschen ons territoire niet zullen bezetten, of dat, indien zij het doen, zulks alleenlijk geschieden zal, om bij hunne winterkwartieren te betrekken.

Dit is ook ons gevoelen; wij gelooven, dat het Fransche ministerie ten deezzen zal, of voor de laaghartigheid eener gewapende tussenkomst ter gunste van België, dat 4 millioenen inwoners stellen kan tegen oud-Nederland, welk er slechts 2 millioenen telt, — of voor de moeilijkheid der onderneming en voor de gevolgen, welke zij moet na zich slepen.

Het schijnt metterdaad, dat in dit stelsel van interventie België en Frankrijk om het eerst er naar trachten, wie van beiden zich de meeste schande zal ophalen; het eerste, door een volk van 30 millioenen ter hulp te roepen, en te kennen van onbekwaam te zijn, om de onafhankelijkheid te handhaven, op welk het zoo prat is; het tweede, door partij te kiezen voor eene zaak, die aan zijne zoo zeer vreemd is, en dan geene kracht te bezitten, om dezelve staande te houden; altijd dreigende, zonder toe te slaan.

Doch het is even zeer de Belgen als de Franschen beleedigen, ook slecht oogenblik te gelooven, dat zij de handelwijze hunner Regeringen goedkeuren, beiden gloeien zij van schaamte en verontwaardiging, de verachtelijke rol denkende, welke men hen doet spelen.

Is er één Belg, die in Europa zijnen naam zoude durven noemen, indien de lijdelijke aanschouwer moest zijn van eenen strijd, die, ten behoeve van België, door eene vreemde Mogendheid zoude zijn aangevangen? Is er één daat, die niet van woede zijne wapens vermorzelen zoude, indien hij door bestuurders zijns lands werd onbekwaam geoordeeld, om er zich van te beugen voor de zaak, die de nationale zaak wordt genoemd?

Is er één Franschman, die niet Lodewijk Philips zoude vloeken, indien de Souverein andermaal zich vergenoegde eene ijdele vertooning te maken, en zijne troepen op de grenzen terug hield, of dezelve alleenlijk België binnen wierp, om hen gedwee op hunne wapens te doen rusten, en andermaal met klagen schreiende stem aan Europa vergiffenis te vragen?

Van welken kant de zaken zich wendden, moet noodzakelijk één der beide barrikaden-Koningen de weinige hem nog overblijvende populariteit er bij afschieten.

Rukt de Fransche Noorder-armee niet in België binnen, en trekt dezelve tegen Koning Willem ten strijde op, zoo wordt Lodewijk Philips geschandmd, verguisd ten zijnen en in geheel het overige Europa; komt, daarentegen, de Fransche Noorder-armee in het gezigt van België strijd voeren, zoo wordt Lodewijk uitgejouwd, verloochend door de natie, die het heeft geduld, en op welk hij tot zijne verdediging geenen staat durft maken.

En in alle gevallen worden de beide natien, of liever de beide Koningen spot van Europa, om gearzeld te hebben tot datgene, wat hun de eer geboden doet, en om Holland en deszelfs Koning niet te hebben durven bestraffen, die door hunne krachtwerkende eendragtigheid een voorbeeld geven, hetwelk bewondering der volgende geslachten zal uitmaken, zoo als het tegenwoordig verbazing en den schrik der heerschzuchtige lafaards wekt, die zich onderstelt hebben de wereld te willen beheerschen.

Gisteren is de generaal Evain van Valenciennes hier terug gekomen. des avonds van dien dag is ook de generaal Desprez hier gearriveerd.

Het kamp van Diest is opgebroken, maar de houten barakken blijven staan, zoo wel om aan de doortrekkende troepen nachtverblijf te verschaffen, als om met het voorjaar tot een nieuw kamp te kunnen dienen.

Aanstaanden Donderdag gaat Leopold naar Diest op reis, om alsdan een der troepen van de eerste divisie aldaar te monstereen. Vrijdag zal hij te Leuven revue houden over het 2de linie-, het kurassier-regement en eene batterij artillerie.

Omtrent het gerucht van den intogt der Fransche troepen, zegt de Emancipation: »Gisteren avond had het gerucht, dat de Fransche voorhoede de Belgische grenzen binnengetrokken was, veel veld gewonnen. Wij achten dat tijding voorbarig.»

Volgens berigten van Antwerpen, heerscht er groote drukte op de citadel; Hollanders maken bedekte wegen rondom het fort. Van onze zijde komen de troepen te Antwerpen aan, en het Antwerpsche blad le Phare zegt, dat aldaar de leverantie van 15,000 kilogrammen geraffineerd zout is aanbesteed, om binnen acht dagen, ten dienste der Fransche armee, te Antwerpen en in de omtrek geleverd te worden.

ANTWERPEN den 21 October.

Onze bladen hebben gisteren gewag gemaakt van eene fusillade, welke men alhier vernomen had; ziet hier, wat aanleiding daartoe had gegeven. Een gedeelte van de dijk nabij het Noorderfort, door het geweld van den stroom losgerukt zijnde, eergisteren nacht in de rigting van Vlissingen afgedreven. De brokken zich nabij het Nederlandsch eskader vertoonende, hebben de Nederlanders dezelve in het eene oogenblik voor Belgische schuiten genomen; het geroep der schuldwachters en vuren heeft aangehouden, tot dat zij hunne dwaling bemerkten hebben.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 21 October.

Bij Koninklijk besluit, van den 3 dezer, wordt bepaald, dat, uit aanmerking van den spoed, welke de inlijving van de dit jaar tot de dienst bij de mobiele schutterijen opgeroepene ingezetenen heeft gevorderd en waardoor een aantal schutterpligten buiten staat is geweest, zich tijdig in die dienst te doen vervangen, aan de leden van den eersten ban der schutterijen, die bij de ligting van het leopoldsche opgeroepen en reeds bij de mobiele schutterijen zijn ingelijfd, en wier korpsen verkeerden in de termen van art. 8 van het besluit van den 29 November 1830 (Staatsblad no. 85), toegestaan wordt, om zich als nog binnen den tijd van twee maanden in gemelde dienst, overeenkomstig de op het stuk bestaande verordeningen, te doen vervangen.

Uit de mededeelingen, door Zijne Exc. den minister van buitenlandsche zaken aan de Staten-Generaal gedaan, blijkt, dat de Regering van onderscheidene zijden kennis heeft bekomen van de protokollen der Londonsche Conferentie, no. 69 en 70, gedagteekend den 30 September en 1 October. Deze stukken en de daarbij gevoerde bijlagen eene min gunstige beoordeeling van het Kabinet van 's Gravenhage en eene onnaauwkeurige voorstelling van daadzaken behelzende, is 's Konings gevolmagtigde te Londen uitgenoodigd geworden, daarop te antwoorden bij eene nota. De-

ze waren de bedoelde protokollen zijn niet door de Staats-Courant publiek gemaakt.

De minister eindigde zijn rede aldus:
»De door mij aangehaalde stukken, van welke allen hiernevens een afschrift wordt overgelegd, wijzen het standpunt aan, waarop Nederland zich, ten aanzien van de voorwaarden der scheiding tusschen Nederland en België, thans bevindt, en behoeven geene verdere ontwikkeling. Het zij mij daarom vergund er slechts bij te voegen, dat in het laatste der afgeloopene week nieuwe openingen alhier ontvangen zijn, welke op dit oogenblik een onderwerp van beraadslaging uitmaken.

»Edel Mogende Heeren! Onder het loeijen der staats-stormen is de eerste pligt, en de eerste behoefte der staatslieden, tot de leiding van 's lands zaken geroepen, kalmte. Sedert het uitbarsten van den Belgischen opstand, legde de Nederlandsche Regering zich steeds toe op de vervulling van dien pligt, en op het niet te kort schieten in die behoefte. Te midden eener verwikkeling, waarvan de geschiedenis geen tegenhanger aanbiedt, heeft zij het oog onwrikbaar en nauwgezet op 's lands regten en belangen, in overeenstemming met deszelfs verbindtenissen, ten opzichte van andere volken, en met deszelfs plaats op het tooneel der wereld, gevestigd, en hare aanhoudende pogingen aangewend, om eenen gematigden en bejaarden gang met klem en vastheid te paren; maar, wanneer wij de bejegeningen gadeslaan, ten gevolge van den zeldzamen aard der tijden, aan het, met diep ontzag voor de heiligheid der traktaten vervulde, en alle deszelfs verplichtingen jegens de vreemde Mogendheden angstvallig nakomende Nederland aangedaan, dan dringt zich onwillekeurig aan onze getroffen herinnering het lot op van Aristides, door de Atheners tot het obstaculis verwezen, omdat het hen verdoot hem te hooren noemen den Regtvaardigen.

— Heden is alhier uit Londen, met de dépêches voor onze Regering, aangekomen de kabinetsscrijver Hoogen, die Woensdag 11. uit deze residentie derwaarts vertrokken was.

— De commissie der Tweede Kamer, belast met het opstellen van een ontwerp van adres, in antwoord der aanspraak van den troon, is gisteren vergaderd geweest en heeft, naar men vermeent, een ontwerp goedgekeurd, hetwelk morgen aan de Kamer, in commissie-generaal, voorgedragen, en vervolgens in de afdeelingen onderzocht zal worden. Woensdag zullen daarover, gelijk men verwacht, de beraadslagingen plaats hebben en op het einde van de week kan alzo het adres den Koning worden aangeboden.

»Een bijzonder brief uit Londen, van den 18 October, door het Journaal de la Haye medegedeeld, beweert, dat de Koning van Engeland nimmer zal het mondeling, in het blokkeren der Nederlandsche havens heeft toegestaan, maar, ten minsten 16den, te 2 uren 's namiddags, te Windsor, de voorslag daartoe door zijne ministers onderworpen werd, alleenlijk geantwoord heeft, dat hij er zich over beraden zou (that he would consider).

De graaf von Dönhoff heeft de reis naar Londen voortgezet.

— Heden is de Tweede Kamer der Staten-Generaal in commissie vergaderd geweest, ten einde het rapport harer commissie, belast met het ontwerp van een adres, in antwoord op 's Konings aanspraak van den troon, te hooren. Daarna zijn de respectieve afdeelingen bijeen gekomen. Morgen te een uur zal er eene publieke zitting zijn, waarin de heer de la Court, benoemd tot lid der Kamer voor de provincie Noord-Brabant, zitting zal nemen. Na de publieke zitting commissie-generaal.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Dinsdag, den 23 October.

De vergadering wordt te half twee geopend.

De aangelegingen van het verhandelde in de zitting van den 19 dezer maand worden gelezen en goedgekeurd.

De voorzitter doet voorlezen een Koninklijk besluit, waarbij hij, overeenkomstig art. 84 der grondwet, wordt gemagtigd, van Jhr. P. E. de la Court, verkozen tot lid der Kamer, wegens de provincie Noord-Brabant, de eeden af te nemen, bij de grondwet bepaald, en stelt de beschiedene betrekkelijk die verkiezing in handen der vroeger benoemde commissie, met den heer Ingenhousz aan het hoofd.

Na eene kortstondige verwijdering uit de zaal, doet de heer Ingenhousz, namens de commissie, verslag, inhoudende, dat zij de stukken betrekkelijk de voorsz. verkiezing in orde heeft bevonden, en de heer de la Court dienvolgens als lid der Kamer kan worden toegelaten. Deze heer, in de vergadering binnengeleid zijnde, legt in handen van den voorzitter de eeden af, bij de grondwet gevorderd, en neemt zitting.

Aan de Kamer wordt huld gedaan van het 40ste jaarlijksch algemeen verslag van het Instituut van Doofstommen, te Groningen; dit verslag zal in de boekery worden geplaatst.

De Voorzitter geeft kennis, dat de centrale afdeeling, in overeenstemming met hem, de werkzaamheden der Kamer heeft geregeld, in voege dat dezelve morgen eenen aanvang zullen kunnen nemen. Hij noodigt de afdeelingen uit, zich in dat eerste plaats bezig te houden met het onderzoek van het ontwerp van wet, ter nadere beschikbaarmaking van fondsen ter voorziening in de buitengewone uitgaven voor 1832.

Voor het doorgaan niets meer in het openbaar te verhandelen zijnde, wordt de zitting veranderd in commissie-generaal, ten einde, zoo men vermeent, te beraadslagen over het ontwerp van adres, in antwoord op de Koninklijke aanspraak, waarmede Z. M. de tegenwoordige zitting heeft geopend.

— Extract uit een brief. Men kan het er bijna stellig voor houden, dat Fransche krijgsvelden België gaan bezetten, en zich gedeeltelijk in de vestingen zullen nestelen. Er wordt voorzien, dat de Noordische Mogendheden zich daartegen bij nota's zullen verzetten; het Kabinet der Tuilleries zal dezelve alsdan, om tijd te winnen, beleefdelyk beantwoorden, ten einde het ministerie zoo doende bij de opening der Kamers in de gelegenheid zou wezen iets te kunnen vertellen, en zich alsdan in te rigten naar de meerderheid, die hoogstwaarschijnlijk oorlogszuchtig zal wezen. Ondertusschen is ons leger op alles voorbereid. De vijand zal niet alleen de dappere verdedigers des Vaderlands te bestrijden hebben; maar de inundatie werken zijn ook zooblyk ingerigt, en wordt daaraan nog by voortdurende gewerk, dat binnen weinige uren, uitgezonderd de groote wegen, een zeer aanzienlijk gedeelte der provincie Noord-Brabant onder water kan worden gezet. — Omtrent het naderen der Engelsche en Fransche vloeten wordt weinig meer gesproken, en gelooft men, dat, zoo zij gecombineerd mogten uitzeilen, het zich eenzijdig bij vertoomingen zou bepalen.

— (Partij. corresp.) Er is heden een Kabinetsraad gehouden, die van half elf tot ongeveer tien uren geduurd heeft; men zegt, dat daarin beraadslaagd is over de nadere voorstellen der Conferentie, en dat de kwestie, betreffende de Scheldevaart, door onze Regering thans op een zoodanig terrein geplaatst is, dat men reden heeft te vermoeden, dat de voorstellen, die men nu wederom onzerzijds aan de Conferentie doet, zal, voldoende en bevredigend zullen bevonden worden; ook gelooft men, dat het antwoord der Regering, stralings naar Londen zal worden opgezonden.

Van den 21sten. Men vermeent, dat in het antwoord op 's Konings aanspraak, gisteren bij de Kamers met algemeene stemmen aangenomen, op een zeer vasten en ernstigen toon de hooge goedkeuring betuigd wordt over de vastberadenheid en volharding, waarmede het Gouvernement zijne onderhandelingen met de Conferentie steeds bestuurt, en dat Zijne Majesteit daarbij met nadruk eerbiedig wordt verzocht, bij Hoogstdezelfs billijke vorderingen te blijven volharden en in geenerlei opzicht toe te geven.

— De voorgedragene belasting op de steenkolen bedraagt: gruis, of cinders, van elke zeeton van tien mudden; grove of schaalkolen 7 van elke 1000 Nederlandsche ponden. De fabrieken, als stokerijen, brouwerijen, gieterijen, enz., welke deze brandstof noodwendig behoeven, en aan welke vrijdom van accijnzen wordt toegelegd, van 1/2 of 1/3, zijn in de wet opgenoemd.

De voordragt van de belasting op den turf is dezelfde gebleven, als in het verleden jaar, om echter aan al de bezwaren te genoege te komen, is bepaald, dat deze belasting in verband zal worden gebracht met eene belasting op het brandhout van 10 ten honderd van de waarde; dat deze laatste belasting, even als die van den vorigen steekturf, zal worden geheven bij den invoer in de bestemde plaatsen en steden, doch dat, in stede van de zelve, in de buitengewone en platte lande zal worden geheven 50 ten honderd van het haardstelengetal.

De belasting van het gemaal wordt voorgedragen niet bij de maat, maar bij het gewigt van het graan, dat wil van de 100 Nederlandsche ponden twee 3/4, spelt 2/75, rogge 1/30, met bepaling, dat voor plaatselijke behoeften van dit bedrag niet meer zullen mogen worden geheven, dan 50 oopen ten; met vrijstelling van de gemoute grahen; ten dienste der brouwerijen, of azijnmakerijen.

HERTOGENBOSCH den 21 October.

Uit Tilburg wordt gemeld, dat Z. K. H. de Veldmaarschalk zich ijverig bezig houdt met het bezigtigen der talrijke middelen van verdediging, van hier tot aan Bergen op Zoom. De dam in de Donge is gelegd. Voor het afsluiten van de Oude-Maas zijn de noodige maatregelen genomen. Geertuidenberg is in goeden staat van tegenweer. De troepen te veld bevinden zich in de vorige stellingen, en bekomen dagelijks versterking.

Voor eenige dagen hebben eenige Belgische soldaten baldadigheden gepleegd a des sluismachters woning onder Someren.

BREDA den 21 October.

Z. K. H. de Prins van Oranje is gisteren ochtend hier doorgekomen, zich, zij vernemen, naar de Willemstad begevende; in den namiddag is Hoogstdezelve weder gepasseerd, naar het hoofdkwartier terug keerende.

Van den 22sten. Uit Zeeland wordt ons van eergisteren gemeld:

»Z. M. korvet Pollux, in Mei jl. uit de Oost vertrokken, raakte gisteren avond vast, bij het binnen komen op den Banjaart, nabij Ter Veere. Een aantal noodschoten verwittigde het gevaar, waarin dit vaartuig verkeerde. De kommanderende officier zag zich genoodzaakt de batterij over boord te werpen, waarop het vaartuig kort daarna is losgeraakt. Deze bodem heeft eene lange en zeer noodlottige reis gehad. De kolonel Eeg, kommandant, de eerste officier Hugenholtz en de luitenant ter z. Spengler, benevens veertig man van de equipage zijn, gedurende de reis, door zittingen aan boord gestorven; hetzelfde werd thans gekommandeerd door den luitenant t. zee Tullekes.

»Buiten de komst, van tijd tot tijd, van Belgische deserteurs, die zich in het 4. en 5de distrikt van Zeeland aan onze voorposten aanmelden, is hier geen nieuws, dan dat men voort, zoo te Vlissingen als op de andere versterkte punten, bij voortdurend alle mogelijke middelen ziet in 't werk stellen en verdubbelen, om eenen aanval van den zeekant te wederstaan.

Van den 23sten. Dapper in den strijd en menschlievend jegens ongelukkiger zieldaar den aard van Neerlands krijgsman. Het strekt ons tot een waar genoegen een vernieuwd blijk van 'deze laatste deugd te kunnen aanhalen: de vierde reserve-divisie van Oud-Nederlands leger, onder de bevelen van den luitenant-generaal Cort-Heiligers, heeft dezelve nu kortelings weder aan den dag gelegd door eerst eene som van f 600 voor den in de maand September dezes jaar door brand ongelukkig geworden landhouwer, en vervolgens eene som van f 250 ten behoeve der door een dergelijk ongeluk schade geleden hebbende inwoners van het dorp Chium, bijeen te verzamelen. Beide deze sommen zijn aan de bevoegde magten ingereikt, om daarmede te handelen, zoo als de omstandigheden het vereischen zullen.

MIDDELBURG den 22 October.

Gisteren woensdag genoot de Doopsgezinde gemeente alhier het genoegen haren nieuwen leeraar, den wel-erw. zeer geleerden heer A. M. Cramer, be roepen van Huizinga (provincie Groningen), zijn dienstwerk te hooren aanvaarden, met eene leerrede over TITUS II, vers 11—15.

ROTTERDAM den 24 October.

De heer Antoine Pescatore, een der leden van de commissie van algemeen bestuur voor Luxemburg, is den 19den, naar Grevenmacher voor zijne zaken gaande, in Nederlanden door de Belgische gendarmes gearresteerd en naar Grevenmacher gebragt, van waar de distrikt-kommissaris hem naar Arlon heeft opgezonden. Het dorp, waar de heer Pescatore in hechtenis genomen is, behoort tot de rayon de vesting.

BEUIL (grietenij Weststellingwerf) den 20 October.

Voor eenige weken werd men onderrigt, voorzorg te gebruiken tegen het rondlopen alhier van eenen tollen hond, doch die evenwel waarschijnlijk den hond van den huisman Willem Alberts Stellingwerf door bijten of anderzins zal hebben besmet, zoo als men uit het volgende zoude kunnen afleiden: schoon gemelde huisman zijne hond uit vermaande voorzorg in zijnen stal in de nabijheid zijner koëbeesten had vast gebonden, met de onbedachtzaamheid, dat dezelve eene daarvan konde bereiken bemerkte hij, na verloop van eenigen tijd, dat er zich teekenen van dolheid bij den hond opdeden, waardoor hij het geraden vond denzelfden te doodden; na verder een tijdsverloop (den 8 Augustus) bespaarde hij bij de naast den hond gestaan hebbende koe onpasselijkheid, dewelke spoedig door eenen Veearts mede voor dolheid werd erkend, waarom ook die koe werd gedood; hetwelk op den 31 Augustus met eene tweede, en op den 13 October met eene derde het geval werd. — Gemelde huisman verkeert thans nog in de grootste bezorgdheid, als onzeker zijnde, of de besmetting zijnen stal niet verder zal hebben aangedaan, waarvan het lot omtrent zijne nog overgeblevene beesten te kunnen verplezen, geheel afhangt. Het ware te wenschen, dat dat geval tot waarschuwing mogt verstrekken tegen te groote onbedachtzaamheid, en het veronachtzamen der noodige voorzorgen tegen het bijten van, en voornamelijk de aanraking met dolle honden.

CHOLERA-BERIGTEN.

		Nieuwe Zieken.	Overl.	Herst.	Nog in behandel.
Amsterdam	den 22 Oct.	6	3	7	39
"	" 23 "	5	1	5	38
"	" 24 "	2	1	0	39
Rotterdam	den 19 Oct.	1	2	3	36
"	" 20 "	2	0	2	36
"	" 21 "	0	0	0	36
"	" 22 "	0	2	1	33
"	" 23 "	0	1	9	23
Leiden	den 20—22 Oct.	7	4	3	24
"	" 23 "	3	1	1	25
Amersfoort	den 21 Oct.	2	4	5	27
"	" 22 "	3	1	4	25
"	" 23 "	10	3	7	25
Delft	den 20—22 Oct.	3	3	5	16
Gouda	den 19—21 Oct.	0	0	1	7
Schiedam	den 18 en 19 Oct.	0	0	2	2
Dordrecht	den 20—22 Oct.	5	2	0	9
Hertogenbosch	den 20 Oct.	10	5	0	10
Utrecht	den 22 Oct.	3	1	11	38
"	" 23 "	9	4	9	34
Zwolle	van den 18—21 Oct.	4	2	1	5
Leeuwarden	den 18 "	1	1	0	4
"	" 19 "	0	1	0	3
"	" 20 "	3	2	0	4
"	" 21 "	4	1	2	5
Sedert het ontstaan der ziekte		16	9	2	5

STAAT DER ZIEKTE IN DE PROVINCIE GRONINGEN.

		Nieuwe Zieken.	Overleden.	Hersteld.	In behandel.
Groningen, v. d.	22—23 Oct.	2	0	2	11
"	" 23—24 "	0	1	0	10
"	" 24—25 "	6	2	1	13
Sedert het ontstaan der ziekte		508	209	286	13
Sappemeer	den 23 Oct.	0	0	2	1
Sedert het ontstaan der ziekte		12	6	5	1
Veendam	den 22 Oct.	0	0	2	2
"	" 23 "	0	0	2	0
Sedert het ontstaan der ziekte		18	9	9	0

AANKOMST EN VERTREK VAN SCHEPEN.

De Kapitein Jacob J. Sijpe, voerende het kofschip de Wilhelmina Laurentia, lag den 10 October, met zout bevracht, te Oerlek zeeklaar, om te vertrekken naar Dordrecht.

BERIGTEN.

Gedurende de maanden November, December, Januarij, Februarij en Maart, des Dingsdags en Vrijdags, 's avonds van 7 tot 8 uren, zal in 't gebouw der Akademie van Beeldende Kunsten, Bouw-, Toegepaste Werktuig- en Zeevaartkunde, onder den naam MINERVA, geregeld Onderwijs worden gegeven over de Werktuigkunde en derzelver toepassing op de nuttige kunsten en bedrijven; — voornamelijk met het doel, om de nijvere volksklasse die theoretische en praktische kennis van de werktuigkunde te doen verkrijgen, welke bij de bezetenen van eene dadelijke toepassing kan zijn bij de uitoefening van hun beroep, en welke zij bij den tegenwoordigen staat der wetenschappen, en de vorderingen in alle takken van volkswijst, zoo zeer noodig hebben.

Het onderwijs zal hoofdzakelijk loopen:

- over de eerste gronden van werktuigkunde en de verklaring van zoodanige zaken, welke met dezelve in verband staan;
- over de in meest alle mechanische bedrijven gebruikte werktuigen, opgehelderd met de noodige toepassingen derzelve en de voornaamste omstandigheden van praktijk;
- over de inrigting, samenstelling en afmeting van machines, de beoordeeling van derzelver beweging en effect, en over de aanwezigheid van vele nuttige mechanischen van latere uitvinding;
- over het mechanisch gedeelte van zoodanige fabrieken, welke alhier in werking zijn.

